

Ige:

1Thessz. 5,16-18

Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akaratára Jézus Krisztus által a ti javatokra.

Történet: Egyszer egy szegény földművest egy éjjel meglátogatott az Úr angyala, és így szólt hozzá: „Mivel elnyerted Isten jóindulatát, úgy döntött, hogy megáld téged. Az Úr három kívánságodat teljesíti azzal a feltétellel, hogy bármit kérsz, a szomszédodnak mindenből a kétszeresét adja.”

A gazda nagyon meglepődött az angyal szavain, majd a feleségével tanakodni kezdtek, mit kérjenek. Végül így imádkoztak: „Hatalmas Istenünk! Ha lenne ezer marhánk, akkor nem lennénk többé szegények, és igen hálásak lennénk érte.”

Alig mondták ki ezeket a szavakat, odakintről tehénbőgés hallatszott. A gazda szívét boldogság járta át egészen addig, amíg meg nem látta, hogy szomszédjának valóban kétszer akkora marhacsordája van. Öröme egy csapásra szertefoszlott, és szívét keserű irigység töltötte el. Nehezen, de végül újra örülni tudott, és azon gondolkozott, mit kellene másodjára kérni Istentől.

Végül így imádkozott: „Kegyelmes Isten! Ha kedves előtted, áldj meg minket egy gyermekkel, aki utódom lesz, és tovább viszi nevem!” Isten meghallgatta ezt az imádságát is. Gyermeük született. A földműves el is ment a templomba, hogy hálát adjon. Miután a gyülekezet előtt hálát adott újszülött gyermekéért, a szomszédja is felállt, és hálát adott Istennek azért, hogy ikrekkel ajándékozta meg őt és feleségét.

Emberünknek ettől kezdve lett igazán rossz kedve. Az örömet elvette szívéből a keserű irigység. Végre aztán éjszaka így imádkozott Istenhez: „Uram, kérlek, vedd el a jobb szemem világát!”

Alig mondta ki ezt, megjelent Isten angyala és megkérdezte, miért akarja, hogy átok sújtson áldás helyett?

„Azért, mert nem bírom elviselni, hogy a szomszédom nálam sokkal többet kapott! Szívesen lemondok az egyik szememről, hogy megelégedve azt lássam, hogy ő soha többé nem láthatja azt, amije van!”

Az angyal hosszú csönd után így felelt: „a harmadik kívánságod nem fog teljesülni. De nem azért mert az Úr megszegi az ígéretét, hanem azért, mert telve van irgalommal!”

1. Kedves Testvérek! Már csak néhány óra van hátra ebből a letelő 2011-es esztendőből. Ez rövid idő, mégis elegendő arra, hogy végiggondoljuk az elmúlt évet, hogy számvetést készítsünk. Azonban egyáltalán nem mindegy, hogyan emlékszünk vissza az óév napjaira.

Ha boldogtalan életre vágyunk, akkor nem kell mást tennünk, mint arra nézni, ami másoknak van, nekünk pedig nincs. Végig nézhetjük az elmúlt esztendőt úgy, hogy közben állandóan valakihez hasonlítgatjuk magunkat.

Mondhatjuk azt: igaz, hogy kaptunk fizetésemelést, vagy emelkedett a nyugdíjunk, de a szomszédom megint többet kapott. Igaz, hogy van állásom, van munkám, de xy-nak jobb a munkabeosztása, másnak pedig kevesebbet kell utaznia, hogy bejusson a munkahelyére. Igaz, hogy van autóm, de jobban szeretnék egy olyat, mint amilyen xy-nak van, mert abban jobban elférnék vagy kevesebbet fogyasztana.

Testvérek! Istenünk nem véletlenül adta a 10. Parancsolatot, ami így kezdődik: **„Ne kívánd...!”** (2Móz 2,17).

Persze az is megtörténhet, hogy valaki önmagát a kevésbé szerencsésekkel hasonlítja össze. Ha valaki így tesz, akkor rögtön látni fogja, hogy mennyire jó az ő élete. Sajnos, azonban ez igen ritkán

fordul elő. Mindig szívesebben okozunk önmagunknak fájdalmat azzal, hogy azokhoz hasonlítjuk az életünket, akik gazdagabbak, akik egészségesebbek. Ezért ha így teszünk, nincs és nem is lesz hála a szívünkben.

És fájdalmat okozunk Istennek is azzal, ha mindig másokra mutogatunk. Egyszer, amikor gyerek voltam, édesanyám süített valami süteményt, mert kedveskedni akart nekem. Alighogy kisült a süti, felvágta és szépen egy tálra rakta.

Én, amint megláttam, rögtön azt mondtam, hogy miért nem olyan süti süített, mint amit a nagynéném szokott készíteni? Mondanom sem kell, hogy nagyon megbántottam ezzel édesanyámat. Istent is éppen ilyen gyorsan meg tudjuk bántani azzal, ha nem becsüljük ajándékait, és elégedetlenek vagyunk, mert másokéval állandóan összehasonlítjuk magunkat.

2. Lehet azonban másképpen is befejezni ezt az évet! Én azt javaslom, hogy keressük meg azt a legjobb módját a számvetésnek, hogy valóban megláthassuk Isten áldásait.

Pál apostol életét, ha megfigyeljük, akkor hatalmas szélsőségeket láthatunk. Erről ő maga is ír a Filippi gyülekezetnek. Pál megtanult bővelkedni is és szűkölködni is. Volt életében jóllakott is, és éhező is. Volt olyan időszaka az életének, amikor környezete nagyon megbecsülte őt, máskor pedig annyira megvetették, hogy készek lettek volna megölni is őt. Mégis talán nincs még egy olyan alakja a Szentírásnak, aki úgy tudna hálát adni, mint Pál.

Lássuk be, hogy a hálaadás elhatározás és hozzáállás kérdése. És ez azt jelenti, hogy mindenképp lehet hálát adni Istennek.

Természetesen sokkal könnyebb a jó dolgokért hálát adni az Úrnak. Azonban vannak olyanok, akik még a jó dolgokért sem akarnak hálát adni Istennek. Nagyon könnyű a jó körülmények között megfélekedni a jó dolgok ajándékozójáról, Istenről. Pál apostol ellenben éppen arra tanít minket, hogy a körülményeinktől függetlenül adjunk hálát Istennek. Más szavakkal: bármilyen körülmény közepette is vagyunk, tanuljunk meg őszintén hálát adni neki. Ez elhatározás és hozzáállás kérdése.

A Filippiben lakóknak ezt írja: „*Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.*” (Fil. 4,6) Biztosan nem véletlenül írta ezeket a biztató szavakat, mert tudta, hogy nehéz helyzetben vannak. Pált magát is Filippiben börtönözték be egy alkalommal. Tegyük azért különbséget: Pál nem arra biztatja a híveket, hogy a rossz dolgoknak örüljenek, de a rossz helyzetben is hálaadással imádkozzanak Istenhez, hálaadással kérjenek Tőle.

3. Kedves Bocskai téri Testvérek! Óév estéjén– amikor számvetést tartunk a 2011-es esztendőről –, akkor két dolgot ne felejtsünk el semmiképpen:

- I. Ne hasonlítgassuk magunkat azokhoz, akiknek valamivel csábítóbb az életük, mert akkor fájdalmat okozunk saját magunknak, és fájdalmat okozunk Istennek is, akitől ajándékba kaptunk nagyon sok mindent.
- II. Természetesen nem akarom azt mondani, hogy ne törekedjünk a jobbra, vagy hogy örüljünk a szegénységnek, a munkanélküliségnek, a betegségnek. Pál sem ezt mondja, hanem azt, hogy amikor kérünk Istentől, azt tegyük hálaadással. Még a legnehezebb helyzetben is van okunk a hálaadásra. Hiszen a hála oka lehet már az is, hogy Isten figyel ránk, szeret bennünket, meghallgat minket, megváltotta életünket. Adjunk hálát azért Istenünknek, és hálával a szívünkben kérjünk Tőle.

Így legyünk hálásak Urunknak, hogy megtartott bennünket, gondoskodott rólunk, átsegített a bajokon, erőt adott a nehézségekhez, örömet a hétköznapiakban. Ámen.

Loment Péter lelkész